

**ข้อสอบการแข่งขันโต้เถียงปัญหากฎหมายโดยการแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นอุทธรณ์
ระดับประเทศ ครั้งที่ 5 ประจำปีการศึกษา 2561 (Moot Court Competition 2018/2019)**

พนักงานอัยการ โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสองได้ร่วมกันกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ

๑. จำเลยที่ ๑ ชื่อบริษัท รถไร้คนขับ จำกัด เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด โดยมีนายคิม จำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อและประทับตราผูกพันบริษัท เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสองร่วมกันโดยทุจริตหลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยผลการหลอกลวงดังว่่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม กล่าวคือ จำเลยทั้งสองได้ระดมทุนโดยออกคริปโทเคอร์เรนซีจำนวน ๑๐๐ ล้าน โทเคนดิจิทัล หน่วยละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อผลิตและจำหน่ายรถยนต์ไร้คนขับทั้งภายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยคริปโทเคอร์เรนซีใช้ในการซื้อสินค้าและบริการจากจำเลยที่ ๑ และสัญญาว่า จะนำเงินลงทุนที่ได้จากการจำหน่ายคริปโทเคอร์เรนซีใช้ในโครงการรถยนต์ไร้คนขับทั้งหมดเสนอขายกับนายทองผู้เสียหาย ระหว่างวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวันถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางวันและกลางวันต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสองได้รับเงินลงทุนจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท จากนั้นนายทองผู้เสียหาย จำเลยทั้งสองได้สร้างโรงงานผลิตรถไร้คนขับจำนวน ๘๐๐ ล้านบาท และจำเลยที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๒ กู้ยืมเงินจำนวน ๓๐๐ ล้านโดยไม่มีดอกเบี้ย อันเป็นการระดมทุนโดยมิได้รับอนุญาต โดยผลการหลอกลวงทำให้จำเลยทั้งสองได้รับเงินจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท การกระทำความผิดของจำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๔

๒. สำหรับการดำเนินกิจการของจำเลยทั้งสองในการออกเหรียญโทเคนดิจิทัล เข้าลักษณะนิยามของคริปโทเคอร์เรนซี ตามพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓ ซึ่งมีผลใช้บังคับนับถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยพระราชกำหนดดังกล่าวประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาในวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และตามพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๐ กำหนดให้จำเลยทั้งสองที่ได้ประกอบกิจการที่ดำเนินการอยู่แล้ว ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้มีผลใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งไม่อนุญาต แต่จำเลยทั้งสองไม่ได้ดำเนินการยื่นคำขออนุญาตภายในกำหนดเวลา การที่จำเลยทั้งสองยังคงประกอบกิจการสินทรัพย์ดิจิทัลโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยทั้งสองจึงมีความผิดตามพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๖, ๖๖, ๕๔

๓. ในระหว่างวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวันถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลา กลางคืนและกลางวันต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการของจำเลยที่ ๑ ครอบครองทรัพย์สินของนิติ บุคคลจำเลยที่ ๑ การกระทำผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใดๆ โดยทุจริตจนเป็นเหตุให้เกิดความ เสียหายแก่ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของจำเลยที่ ๑ กล่าวคือ จำเลยที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๒ กู้ยืม เงินจำนวน ๓๐๐ ล้านบาทโดยไม่มีดอกเบี้ย และไม่มีหลักประกัน การกระทำของจำเลยที่ ๒ จึงเป็นการ กระทำผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใดๆ โดยทุจริตจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ใน ลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของจำเลยที่ ๑ ดังนั้น จำเลยที่ ๒ จึงมีความผิดตามพระราชกำหนดการ ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๓

๔. เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสองได้กระทำโดยประมาท โดยได้ กระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และ จำเลยทั้งสองผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้อย่างเพียงพอไม่ กล่าวคือ ใน ระหว่างที่ทำการทดสอบรถยนต์ไร้คนขับภายในบริเวณโรงงานของบริษัท ปรากฏว่านายหวังร้าย ไม่ ต้องการให้จำเลยที่ ๑ ทำการทดสอบสำเร็จ จึงดำเนินการใช้อุปกรณ์รบกวนคลื่นสัญญาณการบังคับรถ ไร้คนขับในระหว่างการทำทดสอบ ทำให้ระบบบังคับรถยนต์อัตโนมัติของรถยนต์เลือกพุ่งชนนายไก่อ พนักงงานของจำเลยที่ ๑ ที่เข้าร่วมการทดสอบจนถึงแก่ความตาย โดยไม่เลือกพุ่งชนโรงงาน เนื่องจาก หากรถยนต์พุ่งเข้าชนโรงงานแล้วจะทำให้โรงงานเกิดระเบิดได้รับความเสียหายมีคนตายจำนวนมาก โดยจำเลยทั้งสองไม่ดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันคลื่นสัญญาณแทรกทำให้เกิดอุบัติเหตุ ทั้งที่ สามารถดำเนินการได้ การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นการกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ ความตาย จำเลยทั้งสองจึงกระทำความผิดฐานประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๑

๕. เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยทั้งสองแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ เกี่ยวกับความผิดอาญาแก่พนักงานสอบสวน ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย กล่าวคือ จำเลย ทั้งสองได้เข้าแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลวัดพระยาไกรว่า เหตุที่รถยนต์ไร้ คนขับเกิดอุบัติเหตุ เกิดขึ้นจากจำเลยทั้งสองได้ว่าจ้างบริษัทสมองกล จำกัด ผลิตซอฟต์แวร์รถ ไร้คนขับ แต่ดำเนินการจัดส่งอุปกรณ์ที่มีความบกพร่องในส่วนของการแปลการเคลื่อนไหวให้จำเลยทั้งสอง เพื่อ จำเลยทั้งสองไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยมีเจตนาให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับ บริษัท สมองกล จำกัด ฐานประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย เพื่อเป็นการแก้แค้นให้บริษัท สมอง กล จำกัด ต้องรับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงมีความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๒, ๑๗๔

๖. เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสองโดยทุจริตหรือหลอกลวงได้นำเข้า สู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือ

ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน กล่าวคือ จำเลยทั้งสองขึ้นข้อความในเว็บไซต์ของจำเลยที่ ๑ ว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุเพราะจำเลยที่ ๑ ได้ว่าจ้างบริษัทสมองกล จำกัด ผลิตซอฟต์แวร์ไร้คนขับ แต่ดำเนินการจัดส่งอุปกรณ์ที่มีความบกพร่องในส่วนของการแปลการเคลื่อนไหวให้จำเลยทั้งสอง ทำให้จำเลยที่ ๑ ได้รับความเสียหายต่อชื่อเสียงและต้องถูกดำเนินคดี จำเลยทั้งสองทราบอยู่แล้วว่าข้อความดังกล่าวไม่เป็นความจริง ความจริงแล้ว อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นสืบเนื่องจากนายหวังร้าย ไม่ต้องการให้จำเลยที่ ๑ ทำการทดสอบสำเร็จ จึงดำเนินการใช้อุปกรณ์รบกวนคลื่นสัญญาณการบังคับรถไร้คนขับในระหว่างการทดสอบ ประกอบกับจำเลยทั้งสองไม่ดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์กันคลื่นสัญญาณแทรกในระหว่างการทดสอบ เป็นเหตุให้อุบัติเหตุเกิดขึ้น การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔

โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองดังกล่าว เนื่องจากความผิดทั้งหมดเกี่ยวพันกัน โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีต่อศาลนี้

เหตุตามฟ้องทั้งหมดเกิดที่แขวงวัดพระยาไกร เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร

ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๘๑, ๑๗๒, ๑๗๓, ๑๗๔, ๒๕๑, ๓๔๑ ประกอบพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ ประกอบพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๖, ๖๖, ๘๓, ๘๔

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องชื่อนายเป็ดเป็นบิดาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของนายไก่อื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ และขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าขาดไร้อุปกรณ์เลี้ยงดูจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ค่าปลงศพจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และขอให้ใช้ค่าเสียหายเชิงลงโทษเท่ากับค่าเสียหายจำนวน ๕ เท่าคิดเป็นเงิน ๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมค่าเสียหายเสียหายจำนวน ๖๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันยื่นคำร้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง ศาลชั้นต้นอนุญาต

จำเลยทั้งสองให้การในส่วนแพ่งว่า โจทก์ร่วมเป็นบิดาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้จำเลยทั้งสองใช้ค่าเสียหาย ผู้ร้องไม่มีสิทธิได้รับค่าอุปการะเลี้ยงดูและไม่มีสิทธิได้รับค่าจัดการงานศพ รวมทั้งจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าจัดการงานศพมีจำนวนไม่ถึงจำนวนที่เรียกเรื่องค่าจัดการงานศพไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ขอให้ยกคำร้อง

ระหว่างพิจารณา จำเลยทั้งสองยื่นคำร้องว่า โจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๒ ให้ลงโทษในฐานะตัวการการที่จำเลยที่ ๒ มีฐานะเป็นกรรมการของบริษัทจำเลยที่ ๑ จึงเป็นการรับผิดในการกระทำของบุคคลอื่นโดยไม่มีเจตนากระทำความผิด ความรับผิดชอบของจำเลยที่ ๒ ในฐานะกรรมการบริษัทจึงไม่ต้องรับผิด

ฐานตัวการ การที่ให้จำเลยที่ ๒ รับผิดชอบในฐานะตัวการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ เป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จึงใช้บังคับไม่ได้ ขอให้ศาลลงคำพิพากษา และส่งคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ซึ่งศาลชั้นต้นเห็นว่า ข้อโต้แย้งของจำเลยทั้งสองเป็นเรื่องการกระทำของจำเลยที่ ๒ เข้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ หรือไม่ จึงมิใช่การใช้การโต้แย้งว่าบทบัญญัติขัดต่อรัฐธรรมนูญ กรณีจึงไม่เข้าตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๒ จึงให้ยกคำร้อง

ระหว่างสืบพยานโจทก์และโจทก์ร่วม จำเลยทั้งสองยื่นคำร้องว่า การที่โจทก์และโจทก์ร่วมนำสืบพยานหลักฐานเกี่ยวกับอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้มาจากการค้นโดยไม่มีหมายค้นเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖ และพยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ในส่วนระบบกลไกการควบคุมรถยนต์สั่งการรถไร้คนขับในการทดสอบเป็นการดำเนินการโดยบริษัท สมองกล จำกัด จำเลยทั้งสองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย พร้อมทั้งขอให้ส่งระบบคอมพิวเตอร์ไปตรวจพิสูจน์ พยานหลักฐานระบบคอมพิวเตอร์รับฟังเป็นพยานหลักฐานลงโทษจำเลยทั้งสองไม่ได้ เนื่องจากไม่ระบุว่า จำเลยทั้งสองเป็นผู้กระทำความผิด ซึ่งโจทก์และโจทก์ร่วมคัดค้านว่า ในการค้นหาพยานหลักฐาน พนักงานสอบสวนได้รับอนุญาตให้เข้าทำการสำรวจความเสียหาย แม้ไม่มีหมายค้นของศาล ก็มีอำนาจในการตรวจยึดพยานหลักฐานเข้าตรวจสอบได้ พยานหลักฐานจึงรับฟังได้ และโจทก์มีสิทธินำพยานหลักฐานเข้าสืบ ส่วนการจะรับฟังลงโทษจำเลยทั้งสองเพียงใด เป็นเรื่องการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า พยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ในส่วนระบบกลไกการควบคุมรถยนต์สั่งการรถไร้คนขับรับฟังได้ตามพระราชบัญญัติธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๑๑ ส่วนพยานหลักฐานจะรับฟังลงโทษจำเลยทั้งสองได้เพียงใดเป็นส่วนของการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน จึงให้โจทก์และโจทก์ร่วมนำพยานเข้าสืบได้ จึงให้ยกคำร้อง

ทางพิจารณาโจทก์และโจทก์ร่วมนำสืบสืบว่า จำเลยที่ ๑ ชื่อบริษัท รถไร้คนขับ จำกัด เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด โดยมีนายคิมจำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อและประทับตราผูกพันบริษัท เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสองได้ระดมทุนโดยออกคริปโทเคอร์เรนซีจำนวน ๑๐๐ ล้าน โทเคนดิจิทัล หน่วยละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อผลิตและจำหน่ายรถยนต์ไร้คนขับทั้งภายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยคริปโทเคอร์เรนซีใช้ในการซื้อสินค้าและบริการจากจำเลยที่ ๑ และสัญญาว่าจะนำเงินลงทุนที่ได้จากการจำหน่ายเหรียญดิจิทัลใช้ในโครงการรถยนต์ไร้คนขับทั้งหมดเสนอขายกับนายทองผู้เสียหาย ระหว่างวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวันถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางคืนและกลางวัน ต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสองได้รับเงินลงทุนจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท จากนายทองผู้เสียหาย จำเลยทั้งสองได้สร้างโรงงานผลิตรถไร้คนขับจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท และจำเลยที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๒ กู้ยืมเงิน

จำนวน ๓๐๐ ล้านโดยไม่มีดอกเบี้ย อันเป็นการระดมทุนโดยมิได้รับอนุญาต ในการที่จำเลยทั้งสองในการออกเหรียญโทเคนดิจิทัล เข้าลักษณะนิยามของเงินคริปโทเคอร์เรนซี ตามพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓ ซึ่งมีผลใช้บังคับนับถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยพระราชกำหนดดังกล่าวประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาในวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และตามพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๐ กำหนดให้จำเลยทั้งสองที่ได้ประกอบกิจการที่ดำเนินการอยู่แล้ว ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้มีผลใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งไม่อนุญาต แต่จำเลยทั้งสองไม่ได้ดำเนินการยื่นคำขออนุญาตภายในกำหนดเวลา และในระหว่างวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวันถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางคืนและกลางวันต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการของจำเลยที่ ๑ ครอบครองทรัพย์สินของนิติบุคคลจำเลยที่ ๑ การกระทำผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใด ๆ โดยจำเลยที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๒ กู้ยืมเงินจำนวน ๓๐๐ ล้านโดยไม่มีดอกเบี้ย และไม่มีหลักประกัน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสองได้กระทำโดยประมาท โดยในระหว่างที่ทำการทดสอบรถยนต์ไร้คนขับภายในบริเวณโรงงานของบริษัท ปรากฏว่านายหวัง ร้าย ไม่ต้องการให้บริษัททำการทดสอบสำเร็จ จึงดำเนินการใช้อุปกรณ์รบกวนคลื่นสัญญาณการบังคับรถไร้คนขับในระหว่างการทดสอบ ทำให้ระบบบังคับรถยนต์อัตโนมัติของรถยนต์เลือกพุ่งชนนายไก่อ พนักงานของบริษัทที่เข้าร่วมการทดสอบจนถึงแก่ความตาย โดยไม่เลือกพุ่งชนโรงงาน ซึ่งจะทำให้โรงงานเกิดระเบิด ซึ่งจำเลยทั้งสองไม่ดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันคลื่นสัญญาณแทรกทำให้เกิดอุบัติเหตุ ทำให้นายไก่อถึงแก่ความตาย เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยทั้งสองแจ้งข้อความแก่พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลวัดพระยาไกรว่า เหตุที่รถยนต์ไร้คนขับเกิดอุบัติเหตุ เกิดขึ้นจากจำเลยที่ ๑ ได้ว่าจ้างบริษัทสมองกล จำกัด ผลิตซอฟต์แวร์รถไร้คนขับ แต่ดำเนินการจัดส่งอุปกรณ์ที่มีความบกพร่องในส่วนของการแปลการเคลื่อนไหวให้จำเลยทั้งสอง และเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางคืน จำเลยทั้งสองได้นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยจำเลยทั้งสองขึ้นข้อความในเว็บไซต์ของจำเลยที่ ๑ ว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุเพราะจำเลยที่ ๑ ได้ว่าจ้างบริษัทสมองกล จำกัด ผลิตซอฟต์แวร์รถไร้คนขับ แต่ดำเนินการจัดส่งอุปกรณ์ที่มีความบกพร่องในส่วนของการแปลการเคลื่อนไหวให้จำเลยทั้งสอง ทำให้จำเลยที่ ๑ ได้รับความเสียหายต่อชื่อเสียงและต้องถูกดำเนินคดี

โจทก์ร่วมนำสืบว่า โจทก์ร่วมเป็นบิดาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นายไก่อผู้ตายเป็นบุตรของโจทก์ร่วมกับนางแมว การที่จำเลยทั้งสองกระทำการทดสอบรถยนต์ไร้คนขับโดยบกพร่อง ทำให้โจทก์ร่วมซึ่งมีอายุ ๗๐ ปี ผู้ตายอุปการะเลี้ยงดูโจทก์ร่วมปีละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โจทก์ร่วมเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดู ๑๐ ปี คิดเป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโจทก์ร่วมต้องเสียเงินค่าปลงศพจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐

บาท และขอให้ใช้ค่าเสียหายเชิงลงโทษเท่ากับค่าเสียหายจำนวน ๕ เท่าคิดเป็นเงิน ๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมค่าเสียหายเสียหายจำนวน ๖๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม

จำเลยทั้งสองนำสืบว่า จำเลยที่ ๑ ชื่อบริษัท รถไร้คนขับ จำกัด เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัท จำกัด เดิมมีนายแคนเป็นกรรมการผู้มีอำนาจ แต่ปรากฏว่านายคิมได้ร่วมกันปลอมรายงานประชุมผู้ถือหุ้นเปลี่ยนแปลงกรรมการโดยไม่มีอำนาจ และนายแคนได้ยื่นฟ้องต่อศาล เพื่อเปลี่ยนแปลงกรรมการ จำเลยที่ ๑ ต่อศาล โดยให้นายแคนกลับเป็นกรรมการของบริษัท และคดีถึงที่สุด โดยศาลมีคำพิพากษาให้นายแคนเป็นกรรมการผู้มีอำนาจของจำเลยที่ ๑ แล้ว ดังนั้น จำเลยที่ ๒ จึงไม่มีฐานะเป็นกรรมการของบริษัทจำเลยที่ ๑ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสอง เนื่องจากจำเลยที่ ๑ เป็นนิติบุคคลไม่มีจำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการ เพราะจำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ ในความผิดที่ฟ้อง สำหรับเหตุที่โจทก์และโจทก์ร่วมฟ้อง เกิดจากจำเลยที่ ๑ ต้องการพัฒนาระบบรถยนต์ไร้คนขับ ในการได้รับเงินระดมทุน จำเลยที่ ๑ ได้นำเงินมาใช้ในการพัฒนาโครงการของจำเลยที่ ๑ ทั้งหมด ไม่ได้นำเงินมาใช้อย่างอื่น จำเลยที่ ๑ จึงไม่ได้กระทำความผิดตามกฎหมาย การที่จำเลยที่ ๒ ได้รับเงินกู้จากจำเลยที่ ๑ ก็เป็นการกระทำที่จำเลยที่ ๒ ต้องรับผิดชอบตามสัญญาเงินกู้ มิใช่เรื่องกระทำความผิดทางอาญา ส่วนที่มีพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นมาภายหลัง ยกเลิกการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ โจทก์จึงไม่อาจขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองรับผิดชอบฐานข้อหาได้ และจำเลยทั้งสองได้ดำเนินการจำหน่ายเงินดิจิทัลเสร็จสิ้นแล้ว จำเลยทั้งสองจึงไม่มีหน้าที่ในการขอใบอนุญาตอีก จำเลยจึงไม่ได้กระทำการอันเป็นกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด กฎหมายที่ลงโทษจำเลยทั้งสองเป็นกฎหมายอาญา จึงไม่มีผลย้อนหลังตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ส่วนจำเลยที่ ๒ ได้รับเงินกู้ตามสัญญาที่ดำเนินการก่อนที่พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงไม่เป็นความผิด กฎหมายไม่มีผลย้อนหลัง สำหรับเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางวัน จำเลยที่ ๑ ไม่ได้กระทำโดยประมาท โดยได้กระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจะต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ กล่าวคือ ในระหว่างที่ทำการทดสอบรถยนต์ไร้คนขับ เป็นการทดสอบภายในบริเวณโรงงานของบริษัทจำเลยที่ ๑ ปรากฏว่านายหวังร้าย ไม่ต้องการให้บริษัทจำเลยที่ ๑ ทำการทดสอบสำเร็จ กรณีจึงเป็นเหตุสุดวิสัย และจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ครอบครองยานพาหนะอันเดินด้วยเครื่องจักรกล และในการใช้อุปกรณ์รบกวนคลื่นสัญญาณการบังคับรถไร้คนขับในระหว่างการทดสอบ นั้น ระบบบังคับรถยนต์อัตโนมัติของรถยนต์เลือกพุ่งชนนายไก่อพนักงานของบริษัทที่เข้าร่วมการทดสอบจนถึงแก่ความตายโดยไม่เลือกพุ่งชนโรงงาน ซึ่งจะทำให้โรงงานเกิดระเบิด อันเป็นการกระทำโดยจำเริญ เข้าเหตุที่ไม่ต้องรับผิดชอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๖๗ แม้จำเลยที่ ๑ ไม่ดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกัน

คลื่นสัญญาณแทรกทำให้เกิดอุบัติเหตุ อันเป็นเหตุสุดวิสัย และเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลา กลางคืนหลังเที่ยง จำเลยทั้งสองแจ้งข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับความผิดอาญาแก่พนักงานสอบสวนว่า เหตุที่รถยนต์ไร้คนขับเกิดอุบัติเหตุ เกิดขึ้นจากจำเลยที่ ๑ ได้ว่าจ้างบริษัทสมองกล จำกัด ผลิตซอฟต์แวร์ รถไร้คนขับ แต่ดำเนินการจัดส่งอุปกรณ์ที่มีความบกพร่องในส่วนของการแปลการเคลื่อนไหวให้ จำเลยทั้งสอง สืบเนื่องจากจำเลยทั้งสองถูกบริษัท สมองกล จำกัด ขู่ว่าจะเปิดเผยกระบวนการผลิตรถ ไร้คนขับให้คู่แข่งทราบ จำเลยที่ ๑ จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ดังกล่าว และเมื่อ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ การที่จำเลยที่ ๑ นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์เป็นข้อเท็จจริง มิใช่ความเท็จ การกระทำของจำเลยที่ ๑ จึงเข้าข้อยกเว้นเรื่องหมิ่นประมาท อันมิใช่ความผิดตามพระราชบัญญัติว่า ด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ หากจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท โจทก์ไม่มีคำขอท้ายฟ้องเรื่องดังกล่าว ศาลไม่อาจลงโทษได้ ส่วนที่โจทก์ร่วมขอค่าเสียหาย โจทก์ร่วม มิใช่ผู้เสียหาย การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้เข้าร่วมเป็นโจทก์เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ค่าเสียหายที่ โจทก์ร่วมขอโจทก์ร่วมไม่ได้รับความเสียหายจริง โจทก์ร่วมจึงไม่มีสิทธิได้รับค่าเสียหาย

ศาลชั้นต้นพิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ชื่อบริษัท รถไร้คนขับ จำกัด เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีนายแคนเป็นกรรมการผู้มีอำนาจ ต่อมานายคิมได้ร่วมกัน ปลอมรายงานประชุมผู้ถือหุ้นเปลี่ยนแปลงกรรมการโดยไม่มีอำนาจ และนายแคนได้ยื่นฟ้องต่อศาล เพื่อเปลี่ยนแปลงกรรมการจำเลยที่ ๑ ต่อศาล โดยให้นายแคนกลับเป็นกรรมการของบริษัท และคดีถึง ที่สุด โดยศาลมีคำพิพากษาให้นายแคนเป็นกรรมการผู้มีอำนาจของจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวัน จำเลยที่ ๑ ดำเนินธุรกิจเพื่อผลิตและจำหน่ายรถยนต์ไร้คนขับทั้งภายในประเทศ และส่งออกไปยังต่างประเทศ แต่ขาดเงินทุน จึงได้ต้องการระดมทุนโดยออกคริปโทเคอร์เรนซีจำนวน ๑๐๐ ล้านหน่วย หน่วยละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท เสนอขายกับนายทอง เมื่อได้เงินจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท บริษัทจำเลยที่ ๑ ได้สร้างโรงงานผลิตรถไร้คนขับจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท ที่เหลือเงิน จำนวน ๓๐๐ ล้านบาท จำเลยที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๒ กู้ยืมเงินโดยไม่มีหลักประกัน และจำเลยที่ ๒ ไม่มี ทรัพย์สินชำระให้กับจำเลยที่ ๑ ได้ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางวัน จำเลยที่ ๑ ได้จัดให้มีการทดสอบรถยนต์ไร้คนขับ ในระหว่างที่ทำการทดสอบรถยนต์ไร้คนขับภายในบริเวณโรงงานของ บริษัท ปรากฏว่านายหวังร้าย ไม่ต้องการให้จำเลยที่ ๑ ทำการทดสอบสำเร็จ จึงดำเนินการใช้อุปกรณ์ ระเบิดคลื่นสัญญาณการบังคับรถไร้คนขับในระหว่างการทดสอบ ทำให้ระบบบังคับรถยนต์อัตโนมัติ ของรถยนต์เลือกพุ่งชนนายไก่อพนักงานของบริษัทที่เข้าร่วมการทดสอบจนถึงแก่ความตาย โดยไม่ เลือกพุ่งชนโรงงาน ซึ่งหากเลือกพุ่งชนโรงงานจะทำให้โรงงานเกิดระเบิด และจำเลยทั้งสองไม่ ดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันคลื่นสัญญาณแทรกทำให้เกิดอุบัติเหตุ และเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยทั้งสองแจ้งความแก่พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลวัด พระยาไกรว่า เหตุที่รถยนต์ไร้คนขับเกิดอุบัติเหตุ เกิดขึ้นจากจำเลยที่ ๑ ได้ว่าจ้างบริษัทสมองกล จำกัด

ผลิตซอฟต์แวร์ไร้คนขับ แต่ดำเนินการจัดส่งอุปกรณ์ที่มีความบกพร่องในส่วนของการแปลการเคลื่อนไหวให้จำเลยทั้งสอง ทั้งที่เป็นความเท็จ และเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลาใกล้เที่ยงคืนหลังเที่ยง จำเลยทั้งสองได้นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ในเว็บไซต์ของจำเลยที่ ๑ ว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุเพราะจำเลยที่ ๑ ได้ว่าจ้างบริษัทสมองกล จำกัด ผลิตซอฟต์แวร์ไร้คนขับ แต่ดำเนินการจัดส่งอุปกรณ์ที่มีความบกพร่องในส่วนของการแปลการเคลื่อนไหวให้จำเลยทั้งสอง สำหรับโจทก์ร่วมเป็นบิดาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของนายไก่อผู้ตาย โจทก์ร่วมเคยได้รับเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูจากนายไก่อผู้ตาย ปีละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท และขณะถึงแก่ความตาย นายไก่อเป็นพนักงานของจำเลยที่ ๑ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นการกระทำความผิดตามฟ้องของโจทก์หรือไม่ เห็นว่า ในการที่จำเลยทั้งสองกระทำความผิดฐานฉ้อโกงต้องได้ความว่า จำเลยทั้งสองโดยทุจริตโดยมีเจตนาหลอกลวงผู้เสียหายมาแต่แรกในส่วนของการออกเหรียญโทเคนดิจิทัลซึ่งเป็นเงินดิจิทัลชนิดหนึ่ง โดยไม่มีโครงการหรือเจตนาประกอบธุรกิจอย่างแท้จริง ข้อนี้แม้จำเลยทั้งสองได้ร่วมกันระดมทุนโดยออกคริปโทเคอร์เรนซีจำนวน ๑๐๐ ล้าน โทเคนดิจิทัล หน่วยละ ๑๐ บาท เป็นเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อผลิตและจำหน่ายรถยนต์ไร้คนขับทั้งภายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยคริปโทเคอร์เรนซีใช้ในการซื้อสินค้าและบริการจากจำเลยที่ ๑ และสัญญาว่าจะนำเงินลงทุนที่ได้จากการจำหน่ายเหรียญดิจิทัลใช้ในโครงการรถยนต์ไร้คนขับทั้งหมดเสนอขายกับนายทองผู้เสียหายก็ตาม แต่ก็ได้ความว่า จำเลยทั้งสองได้สร้างโรงงานผลิตรถไร้คนขับไว้จริง การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงเป็นการกระทำความผิดฐานระดมทุนโดยมีเจตนาในการเอาเงินทุนมาใช้ในการกิจการ แม้จะมีมูลค่าโครงการที่จำเลยทั้งสองใช้เงินไปมีจำนวน ๙๐๐ ล้านบาท ส่วนที่จำเลยที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๒ กู้ยืมเงินจำนวน ๓๐๐ ล้านบาท โดยไม่มีดอกเบี้ย ก็เป็นเพียงการผิดข้อตกลงในการระดมทุนเท่านั้น โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองมีเจตนาในการใช้เงินให้จำเลยที่ ๒ กู้ยืมเงินโดยไม่มีดอกเบี้ย การที่จำเลยที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๒ กู้ยืมเงินโดยไม่มีดอกเบี้ย จึงเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายหลัง โดยไม่มีการวางแผนล่วงหน้ามาก่อน การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงเป็นเพียงการผิดสัญญาทางแพ่งเท่านั้น การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ สำหรับความผิดฐานประกอบกิจการธุรกรรมสินทรัพย์ดิจิทัล โดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้น ก็ได้ความว่า จำเลยทั้งสองได้ดำเนินการออกเหรียญโทเคนดิจิทัลไว้เสร็จสิ้นก่อนที่พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ ส่วนการที่จำเลยทั้งสองไม่ได้ดำเนินการขอใบอนุญาตในการประกอบกิจการนั้น จำเลยที่ ๑ ก็ได้จ่ายเงินดิจิทัลจำนวน ๑๐๐ ล้านโทเคนดิจิทัล และนายทองผู้เสียหายได้ชำระเงินลงทุนทั้งจำนวนเสร็จสิ้นก่อนวันที่พระราชกำหนดใช้บังคับ จำเลยทั้งสองมิใช่ตัวแทนหรือนายหน้าในการดำเนินธุรกรรม และมีใช้กรณีที่จำเลยต้องขอใบอนุญาตแต่อย่างใด จำเลยทั้งสองจึงไม่มีความผิดในข้อหาดังกล่าว สำหรับความผิดของจำเลยที่ ๒ นั้น ปรากฏว่า ในการพิจารณารับฟังข้อเท็จจริงมีทั้งส่วนที่จำเลยที่ ๒ กระทำความผิดก่อนและหลังวันที่พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ ฟ้อง

โจทก์ขัดแย้งกัน เมื่อโจทก์ไม่นำสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่น จึงต้องรับฟังข้อเท็จจริงที่เป็นคุณกับจำเลยที่ ๒ จึงฟังว่า ในระหว่างวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวันถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ จำเลยที่ ๒ ย่อมสามารถกู้ยืมเงินจากจำเลยที่ ๑ จึงถือว่าจำเลยที่ ๒ ได้รับเงินกู้ก่อนวันที่พระราชกำหนดใช้บังคับ จำเลยที่ ๒ จึงไม่มีความผิดฐานเบียดบังทรัพย์สินของจำเลยที่ ๑ สำหรับความผิดของจำเลยที่ ๒ เมื่อพิจารณาตามหนังสือรับรองบริษัทจำเลยที่ ๑ การที่จำเลยที่ ๒ มีชื่อเป็นกรรมการในวันที่เกิดเหตุ แม้ภายหลังศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้นายแคนเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนเนื่องจากการ จดทะเบียนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็เป็นส่วนของการกระทำทางแพ่ง ซึ่งเข้าตามประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๖๖ แต่ในการกระทำความผิดทางอาญา จำเลยที่ ๒ ยังถือว่าเป็นผู้แทนนิติ บุคคลและในการกระทำความผิดทางอาญา จำเลยที่ ๒ ยังคงถือว่าเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการ แทนจำเลยที่ ๑ การดำเนินคดีของโจทก์และโจทก์ร่วมจึงชอบด้วยกฎหมาย สำหรับโจทก์ร่วมนั้น โจทก์ร่วมคงมีฐานะเป็นบิดาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็มีฐานะเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๔) ประกอบมาตรา ๕ (๒) โจทก์ร่วมจึงมีสิทธิยื่นคำร้อง ขอให้จำเลยใช้ค่าเสียหายได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๔๔/๑ สำหรับการ กระทำความผิดของจำเลยทั้งสองฐานฉ้อโกงหรือไม่นั้น เห็นว่า ในการที่จำเลยทั้งสองแม้ได้รับเงิน ระดมทุนจากนายทองผู้เสียหาย และจำเลยทั้งสองได้ใช้เงินจากการลงทุนไป แม้ส่วนหนึ่งจำเลยที่ ๒ จะได้รับเงินยืมจากจำเลยที่ ๑ ก็เป็นเพียงการผิดสัญญาระดมทุน จึงไม่มีความผิดฐานฉ้อโกง ส่วน ความผิดตามพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นบทบัญญัติออก ขึ้นมาภายหลังไม่มีบทบัญญัติย้อนหลังให้จำเลยทั้งสองต้องรับผิด จึงไม่อาจลงโทษจำเลยทั้งสองได้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง สำหรับความผิดฐาน กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายนั้น เห็นว่า แม้โจทก์และโจทก์ร่วมไม่มี พยานหลักฐานว่า การดำเนินการบังคับรถไร้คนขับดำเนินการโดยจำเลยทั้งสอง แต่โจทก์และโจทก์ ร่วมมีบันทึกข้อมูลจากระบบรถไร้คนขับที่แสดงว่า รถยนต์ไร้คนขับได้ชนจากนายผู้ตายจนถึงแก่ความ ตาย และจำเลยทั้งสองไม่ได้โต้แย้งคัดค้านในเรื่งดังกล่าว ส่วนที่การตรวจค้นไม่มีหมายค้นของศาล นั้น ก็ได้ความว่า ในการดำเนินการเข้าตรวจค้นทำโดยได้รับความยินยอมจากจำเลยทั้งสองซึ่งเป็นผู้ ครอบครองสถานที่ จึงเป็นการเข้าไปในโรงงานของจำเลยทั้งสองโดยได้รับความยินยอม เมื่อมีการอ้าง ที่อ้างว่าได้กระทำความผิดทางอาญาเกิดขึ้นแล้ว พนักงานสอบสวนย่อมมีอำนาจรวบรวม พยานหลักฐานรวมทั้งตรวจยึดสิ่งของได้จากการกระทำความผิดได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๓๒ (๔) ส่วนการกระทำโดยประมาทนั้นได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เวลากลางวัน จำเลยที่ ๑ ได้จัดให้มีการทดสอบรถยนต์ไร้คนขับ แต่ก็เป็นการจัดการทดสอบรถยนต์ไร้ คนขับภายในบริเวณโรงงานของบริษัท อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องจากนายหวังร้ายไม่ต้องการให้บริษัท ทำการทดสอบสำเร็จ จึงเป็นเรื่องที่มีเหตุขัดขวางจากบุคคลภายนอก อันมิใช่ความรับผิดชอบของจำเลยทั้ง

สอง ทั้งระบบบังคับรถยนต์อัตโนมัติของรถยนต์เลือกผู้ชนนายไก่อพนักงานของบริษัทที่เข้าร่วมการทดสอบจนถึงแก่ความตาย โดยไม่เลือกผู้ชนโรงงาน ซึ่งจะทำให้โรงงานเกิดระเบิด ซึ่งมีความเสียหายมากกว่า ย่อมเป็นการดำเนินการโดยสมเหตุผล ส่วนการที่จำเลยทั้งสองไม่ดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันคลื่นสัญญาณแทรกทำให้เกิดอุบัติเหตุ ก็เป็นเรื่องที่จำเลยทั้งสองไม่อาจคาดหมายได้ตามภาวะวิสัยและพฤติการณ์ เนื่องจากแม้จำเลยทั้งสองดำเนินการติดตั้งคลื่นสัญญาณก็ตาม นายหวังร้ายก็ยังสามารถใช้คลื่นรบกวนได้อยู่แน่นอน การดำเนินการของจำเลยทั้งสองมิใช่ผลโดยตรงจากการกระทำความผิด การกระทำของจำเลยทั้งสองไม่ถือว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย สำหรับความผิดฐานแจ้งความเท็จนั้น เห็นว่า จำเลยทั้งสองทราบว่า การกระทำของจำเลยทั้งสองสาเหตุในการเกิดอุบัติเหตุสืบเนื่องจากนายหวังใช้อุปกรณ์รบกวนคลื่นสัญญาณ มิใช่เกิดจากการกระทำของบริษัท สองกล จำกัด ซึ่งจำเลยทั้งสองทราบเรื่องดังกล่าว การที่จำเลยทั้งสองแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล วัดพระยาไกร จึงเป็นการแจ้งความอันเป็นเท็จ จึงมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๒, ๑๗๔ วรรคหนึ่ง ส่วนความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๗๓ นั้น โจทก์มิได้บรรยายองค์ประกอบความผิดในฐานดังกล่าว แม้โจทก์มีคำขอท้ายฟ้องไว้ ก็เป็นการพิพากษาเกินกว่าข้อที่โจทก์บรรยายฟ้อง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๒ วรรคหนึ่ง สำหรับความผิดฐานนำเข้าระบบคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จนั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ได้บัญญัติยกเว้นในการกระทำความผิดในกรณีหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาไว้ ดังนั้น การที่จำเลยทั้งสองได้ลงระบบข้อมูลในเว็บไซต์ของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา การที่จำเลยทั้งสองลงข้อมูลดังกล่าว จึงไม่เข้าองค์ประกอบความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) และไม่อาจลงโทษจำเลยทั้งสองในความผิดฐานนี้ได้ สำหรับคำร้องขอให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ร่วมกัน เห็นว่า แม้ศาลมีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์ในความผิดฐานประมาททำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย แต่ในการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่ง ศาลย่อมพิพากษาให้จำเลยรับผิดชอบในทางแพ่งได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๗ และในการกระทำของจำเลยทั้งสองแม้มิใช่การกระทำโดยประมาท แต่จำเลยทั้งสองร่วมกันครอบครองและควบคุมยานพาหนะอันเดินด้วยเครื่องจักรกลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๑๗ วรรคหนึ่ง เมื่อจำเลยที่ ๑ เป็นนิติบุคคลที่เป็นเจ้าของรถยนต์ไว้คนขับ ส่วนจำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการในขณะเกิดเหตุและมีส่วนในการกำกับดูแลในการทดสอบระบบรถยนต์ไว้คนขับ เป็นการที่จำเลยทั้งสองกระทำการโดยประมาท ส่วนค่าเสียหายที่โจทก์ร่วมเรียกร้อง โจทก์ร่วมเป็นบิดาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ตายไม่มีหน้าที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูโจทก์ร่วม แม้ได้ความว่า โจทก์ร่วมได้เงินจากการอุปการะเลี้ยงดูปีละ ๑ ล้านบาท ก็ไม่ทำให้โจทก์ร่วมมีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบแต่

อย่างไร สำหรับที่ขอเรียกร้องส่วนค่าปลงศพ แม้โจทก์ร่วมเป็นบิดาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่โจทก์ร่วมเป็นผู้จัดการงานศพ และเสียค่าใช้จ่ายไปจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท โจทก์จึงมีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๑ วรรคหนึ่ง พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ยื่นคำร้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งไม่เกินค่าของโจทก์ร่วม ส่วนค่าเสียหายเชิงลงโทษนั้น เห็นว่า โจทก์ร่วมร้องขอให้จำเลยทั้งสองใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากการกระทำละเมิด โจทก์ร่วมมีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยทั้งสองใช้ค่าสินไหมทดแทนตามควรเสียหายที่แท้จริงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งไม่มีบทบัญญัติให้โจทก์ร่วมได้รับค่าเสียหายเชิงลงโทษ โจทก์ร่วมจึงไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายตามคำร้องขอให้จำเลยทั้งสองใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่อย่างใด สำหรับความเสียหายโจทก์ร่วมใช้สิทธิยื่นคำร้องนั้น แม้นายไก่อผู้ตายจะเป็นพนักงานของจำเลยที่ ๑ เมื่อได้รับอันตรายจากการทำงาน ซึ่งโจทก์ร่วมต้องยื่นคำฟ้องคดีต่อศาลแรงงานกลาง แต่การที่โจทก์ร่วมขอให้จำเลยทั้งสองใช้ค่าเสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๔/๑ อันเป็นการใช้สิทธิในคดีอาญา คำร้องขอให้จำเลยทั้งสองใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงไม่อยู่ในอำนาจของศาลแรงงานกลาง และศาลย่อมมีอำนาจในการดำเนินกระบวนการพิจารณาได้

พิพากษาให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๒, ๑๗๔ วรรคหนึ่ง ลงโทษปรับจำเลยที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท จำคุกจำเลยที่ ๒ จำนวน ๑ ปี หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕ และจำเลยทั้งสองชำระค่าเสียหายให้โจทก์ร่วมจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันยื่นคำร้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ถ้าท่านในฐานะโจทก์และโจทก์ร่วม และในฐานะจำเลยที่ ๒ จะยื่นอุทธรณ์และยื่นคำร้องขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อศาลอุทธรณ์ ท่านจะยื่นอุทธรณ์และยื่นคำร้องขอแถลงการณ์ด้วยวาจาในประเด็นใดบ้าง จงอธิบายและยกเหตุผลประกอบ